

СРПСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

Том III
Књига 2

Демократија – Ђуша

МАТИЦА СРПСКА
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
ЗАВОД ЗА УЏБЕНИКЕ

НОВИ САД – БЕОГРАД 2021

ићу у *Црвеној звезди* учествовао је њем клупском успеху у историји тог освајању Купа победника купова први тренер „црвено-белих“ био је у 1974/75. Добитник је Националног наја за посебан допринос развоју и ацији спорта 2009.

ЛИТЕРАТУРА: *Кошаркашка енциклопедија* 2003, Бг 2004; *Црвена звезда – наших звездесей* Бг 2005; *Медаље заувек*, Бг 2014.

А. Милетић

Ђ, Никола (Duric, Nicholas), адвокатско, Илиноис, 15. III 1960). Као и студент у области бизниса добио тендију фондације *The Edwin Kerwin* е. Дипломирао је на Правном фау Универзитета Лојола у Чикагу финансија 1982, где му је декан до Плакету за заслуге у тимском раду (*Niagara Moot Court Team*). Године стекао је лиценцу адвоката и приг Адвокатску комору савезне државе ис. У професионалној каријери, заћи физичка лица као и мале и веливредне субјекте, Ђ. је стекао великово и вредна признања. Заступао је те у парничном поступку у области сија, банкарства, промета некретнипреговарања и трговачких спорова. им услугама покрива шире подручје а, Великих језера и Средњег Запада. ач је Адвокатске канцеларије *Duric offices in Park Ridge*, Илиноис. Члан је алне адвокатске коморе, за Дистрикт ни Илиноис. Заступа велик бројских лица и привредних субјеката м Илиноиса, укључујући и друга чја. Ђ. је био председник Фонда за еђење и реформу школства и обраа Департмана САД. Великом броју наца који нису поседовали потребдства он је обезбедио да бесплатно ју правне услуге, укључујући и прупомоћи организацијама које се баваа са аутизмом. Један је од оснивача е православне цркве Светог Василија иви (Илиноис).

ОРИ: www.crunchbase.com/person/nikola-duric; <https://nikoladuric.wordpress.com>.

В. Гречић

Ђ, Никола Т., књижевник, учитељшка Шаговина код Нове Градишке, 1866 – Београд, 13. IX 1941). По загку учитељске школе у Петрињио по Славонији, те постављен за ућег учитеља – предавача противололизма (о чему је објавио вишеица у више издања под насловом *Истинити је мој йонос* (Н. Градишка 1911) и *Истинити* (Бг 1921). Преводио јееског приче за дјецу. За *Срдобран* (Бг) писао приче за народ, од којихавио збирку *Перјанице славонских*

брђана (Бг 1928). Матица српска му је наградилa причу о животу српског народа у Славонији (*Радиша Павловић*, Н. Сад 1908). Покренуо је лист за ширење трезвености *Нови нарашћај* (излазио с прекидима у Загребу, 1906, 1912–1919) и у том духу објављивао драмска дјела (*Мршваца – а йријеше*, Бг 1921). За већину драмских комада узима грађу из народних пјесама, махом с поднасловом „трагедија у пет чинова“: *Имојски кадија* (Зг 1919), *Војвода Дојчин* (Бг 1925), *Омер и Мерима* (Бг 1926), *Дин Зејнел Сйојковић војвода дечански* (Бг 1927), као и косовска тетралогја *И вољеше Царствиу небескоме* (Милош Обилић, Мајка Јујовића, Сйрахињић Бан, Косовска дјевојка, Бг 1930–1933). Грађу из народне традиције ремитологизује или демитологизује, а осавремењује је повезивањем са исходом I свјетског рата. Занимају га психолошки разлози, развија мотивације и усложњава сижејно ткиво народних пјесама. Покушао је обновити јампски десетерац (под утицајем Л. Костића) и дати нову мотивацију трагичке кривице (*Јулије Цезар*, Бг 1939). Писао је и комедије (*Све за љубав науке с мученицом Цвијеше Зузорића: комедија у йети чинова*, Бг 1929; радио-комедија *Ја, йосйодар, ја!*, Бг 1939) и херојске драме (*Милош Војиновић*, Бг 1934). Дјела су му играна у Н. Саду, Сомбору, Вршцу, Вировитици. Преводио је грчке античке трагедиографе.

ДЈЕЛО: *Биљур: йтрагедија у йети чинова*, Бг 1940.

ЛИТЕРАТУРА: В. Живојиновић, „Имотски кадија“, *Мисао*, 1921, 77; Б. Ковачевић, „Омер и Мерима“, *СКГ*, 1926, 17, 8; Т. Ђукић, „Косовска тетралогја“, *ЛМС*, 1931, 328; М. Савковић, „Имојски кадија“, *СКГ*, 1937, 51; Д. Михаиловић, „И вољаше царству небескоме: косовска театрологија Николе Т. Ђурића“, у: *Наш крај*, 1, Бг 1993; Д. Иванић, *Књижевности Српске Крајине*, Бг 1998. Д. Иванић

ЂУРИЋ, Партеније, јеромонах, сликар (Плавно у Далмацији, прва половина XVIII в. – Плавно?, крај XVIII или почетак XIX в.). Био је сабрат манастира Драговића и капелан у родном селу. Проведитор је 8. III 1773. издао декрет да манастир Драговић има право на парохију плавањску, а Црква Св. Георгија и имање на Башинцу били су манастирски метох. Познато је да је Ђ. био парох у Плавну 1786. када је присуствовао сабору одржаном у Книнском Пољу код Цркве Св. Георгија ради избора генерал викара. У Плавну је саградио кућу, а 1796. заједно са Никодимом Ђурићем и млинове у Радљевцу, који су, како наводи Герасим Петрановић, наређењем тадашњих настојатеља одузети. Иако су му неки истраживачи приписивали икону Богородица са Христом (23 x 29 цм) и три иконе истих димензија апостола Андреја и јеванђелиста Луке и Јована, са њим у везу се може довести само икона Св. Спиридона, јер при дну

те композиције стоји Ђ. потпис. Ријеч је највјероватније о истицању права власништва над иконом, јер таквих примјера има много у иконопису Сјеверне Далмације. Разлог оваквом закључку је и што не постоји више потписаних нити сликарски сродних дјела. Ђ. је у Сјеверној Далмацији био и један од људи књижевних амбиција и савременик Доситеја Обрадовића.

ЛИТЕРАТУРА: С. Милеуснић, *Манасйир Драјовић*, Бг 1985; Б. Чоловић, „Како је изгледао стари манастир Драговић“, *ЗНМ*, 1997, 16/2; М. Савић, *Сликарсйиво у срјским црквама сјеверне Далмације*, Бг 2000; С. Орловић, *Манасйир Драјовић*, Бг–Шибеник, 2009; Б. Чоловић, *Манасйир Драјовић*, Зг 2014. С. Орловић

ЂУРИЋ, Петар, ветеринар, универзитетски професор (Крњак код Карловца, Хрватска, 24. VII 1887 – Београд, 30. VII 1962). Дипломирао 1910. и докторирао 1914. на Ветеринарском факултету у Бечу (*Über den Einfluss von Säuren und Alkalien auf die Magenentleerung*, Беч 1914). У току I светског рата радио као војни ветеринар у аустроугарској војсци. По завршетку рата додељен Заповедништву коњичког завода за Хрватску и Славонију у Загребу. Један је од прве тројице професора Високе ветеринарске школе у Загребу (1920). Матичар (фундатор) ВФ у Загребу (1924). Физиологију је предавао на ВФ, на Пољопривредношумарском и Природно-математичком факултету Свеучилишта у Загребу. Две школске године био декан факултета у Загребу. Пред усташким прогоном прешао на ВФ у Београд 1941. и радио као старешина ветеринарског одсека при Медицинском факултету у Београду. После II светског рата вратио се на ВФ у Загреб, где је пензионисан 1952, када је поново дошао у Београд. На ВФ у Београду изабран за почасног професора. Врло успешан научни радник, а радове објављивао у реномираним страним часописима (*Pflüger's Archiv für die gesamte Physiologie des Menschen und der Tiere*, *Strahlentherapie*, *Acta Radiologica*, *Tierärzte Zentralblatt*, *Monatsheft für österreichische Tierärzte*). Научни доприноси односе се на пробаву, те мишићни и крвни систем код животиња. Одликован Орденом Св. Саве III реда.

ЛИТЕРАТУРА: *Заслужни ветйеринари Хрватйске*, Зг 1976; М. Ж. Балтић, З. Јевтић, Ч. Русов и др. (ур.), *Знаменийе личностии ветйеринарске медицине Србије*, 1, Бг 2009. М. Ж. Балтић

ЂУРИЋ, Радован Лале, сликар, скулптор, галериста (Љубатовица код Беле Паланке, 7. V 1945 – Њујорк, 11. IV 2014). Завршио је Средњу уметничку школу у Нишу 1960. па одлази у Београд и ради као дизајнер и сценограф у Народном позоришту. Године 1971. у Венецији почиње да учи сликарство, затим у Амстердаму и Паризу, да би

СРПСКА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

Издавачи

МАТИЦА СРПСКА, Нови Сад
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ, Београд
ЗАВОД ЗА УЏБЕНИКЕ, Београд

За издаваче

Проф. др Драган Станић
Академик Владимир Костић
Др Милорад Марјановић

Лектори

Милена Миловић, Вера Василић

Коректор

Вера Василић

Компјутерски слој

Редакција Српске енциклопедије

Припрема за штампу

Александар Прибићевић

Технички уредник

Вукица Туцаков

Штампа

Бирограф, Земун

Тираж 4.000

ISBN 978-86-7946-382-1

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

0/9(497.11)(031.038)

СРПСКА енциклопедија. Том 3. Књ. 2, Демократија - Ђуша /
[уређивачки одбор Драган Станић ... и др.]. - Нови Сад : Матица
српска ; Београд : Српска академија наука и уметности : Завод
за уџбенике, 2021 (Земун : Бирограф). - 976 стр. : илустр. ; 30 cm

Текст штампан тростубачно. - Тираж 4.000.

ISBN 978-86-7946-382-1

а) Србија -- Енциклопедије б) Енциклопедије, националне

COBISS.SR-ID 56635401

К.Б. 34924

8 600262 060723